Diumenge 3 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 4,12-23): Quan Jesús va sentir que Joan havia estat empresonat, es retirà a la Galilea. I deixant Natzaret, se n'anà a viure a Cafarnaüm, vora el mar, als termes de Zabuló i Neftalí, per tal que es complís allò que s'havia anunciat per mitjà del profeta Isaïes, quan diu: Terra de Zabuló i terra de Neftalí, camí de la mar, dellà el Jordà, Galilea dels gentils; el poble que seia en tenebres ha vist una gran llum, i als qui vivien en una regió i una ombra de mort una llum els ha sortit.

Des d'aleshores començà Jesús a predicar i a dir: «Convertiu-vos, que el regne dels cels és a prop».

I tot caminant vora el mar de la Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu, el seu germà, que tiraven la xarxa al mar, ja que eren pescadors. I els diu: «Veniu darrere meu, i us faré pescadors d'homes». I ells, a l'instant, deixant les xarxes, el seguiren.

I avançant més enllà, veié altres dos germans -Jaume el del Zebedeu i Joan, el seu germà, que eren a la barca amb Zebedeu, el seu pare, reparant les seves xarxes-, i els cridà. Ells, immediatament, deixant la barca i el seu pare, el seguiren.

I Jesús recorria tota la Galilea, ensenyant a les sinagogues, i predicant l'evangeli del regne, i guarint entre el poble tota mena de malalties i dolences».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jesús recorria tota la Galilea»

Mn. Josep RIBOT i Margarit
(Tarragona, Espanya)

Avui, Jesús ens dóna una lliçó de “santa prudència”, perfectament compatible amb l'audàcia i valentia. En efecte, Ell —que no tem proclamar la veritat— decideix retirar-se, en conèixer que —tal com ja havien fet amb Joan Baptista— els seus enemics també volien matar-lo a Ell: «Surt, i ves-te'n, perquè Herodes et vol matar» (Lc 13,31). —Si a qui passà fent el bé els seus detractors intentaren fer-li mal, no t'estranyi que també tu pateixis persecucions, tal com ens ho anuncià el Senyor.

«Quan Jesús va sentir que Joan havia estat empresonat, es retirà a la Galilea» (Mt 4,12). Seria imprudent desafiar els perills sense un motiu proporcionat. Solament en l'oració discernim quan el silenci o la inactivitat —deixar passar el temps— són símptomes de saviesa, o de covardia i manca de fortalesa. La paciència, ciència de la pau, ajuda a decidir amb serenor en els moments difícils, si no perdem la visió sobrenatural.

«I Jesús recorria tota la Galilea, ensenyant a les sinagogues, i predicant l'evangeli del regne, i guarint entre el poble tota mena de malalties i dolences» (Mt 4,23). Ni les amenaces, ni la por al què diran o les possibles crítiques poden fer-nos retrocedir de fer el bé. Els qui estem cridats a esdevenir sal i llum, operadors del bé i de la veritat, no podem cedir davant el xantatge de l'amenaça, que tantes vegades no passarà de ser un perill hipotètic o merament verbal.

Decidits, audaços, sense cercar excuses per a posposar l'acció apostòlica per a “després”. Diuen que «el “després” és l'adverbi dels vençuts». Per això, sant Josepmaria recomanava «una recepta eficaç per al teu esperit apostòlic: plans concrets, no d'avui en vuit, sinó d'avui a demà (...)».

Complir la voluntat de Déu, ser justos en qualsevol ambient, i seguir el dictamen de la consciència ben formada exigeix una fortalesa que hem de demanar per a tots, perquè el perill de la covardia és gran. —Demanem a la nostra Mare del Cel que ens ajudi a complir sempre i en tot la voluntat de Déu, tot imitant la seva fortalesa al peu de la Creu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «No seré pobre en mèrits, mentre Ell no ho sigui en misericòrdia. I, encara que tinc consciència dels meus pecats, si va créixer el pecat, més desbordant va ser la gràcia. I, si la misericòrdia del Senyor dura sempre, jo també cantaré eternament les misericòrdies del Senyor» (Sant Bernat)

- «Navegueu mar endins i caleu les xarxes! També vosaltres esteu cridats a convertir-vos en “pescadors d'homes”. No dubteu en esmerçar la vostra vida per testimoniar amb alegria l'Evangeli, especialment als vostres coetanis» (Francesc)

- «Els qui amb l'ajuda de Déu han acollit la crida del Crist i hi han respost lliurement, han sentit també que l'amor del Crist els impulsava a anunciar la Bona Nova arreu del món (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 3)